

Aplec de Rondaies Mallorquines d'En Jordi d'es Racó

Antoni Maria Alcover

Tři kouzelné pomeranče

Přešel sedmero hor, přebrodiv sedmero řek, až potkal staženku.

„Chvála pánu bohu, sestro.“

„Až na vřky, Bernadete, královský synu, jsi to ty?“

„Ano, jsem to já. Kam máte namířeno?“

„Chci přebrodiv řeku.“

„Ale sestro, tu řeku nepřebrodivíte, pořkejte, já vás vysadím na koně.“ Posadil ji na koně a za okamžik byli na druhém břehu řeky. A vděčná staženka povídá:

„Milý Bernadete, moc jsi mi pomohl, pánbůh ti to zaplať!“

„To nestojí za řeč, sestro. Pokud už nic jiného nepotřebujete ...“

„Jen mi řekni, co tě do těchto končin přivádí, snad bych ti mohla poradit.“

„Chci najít tři kouzelné pomeranče. Udělala byste mi laskavost, kdybyste mi řekla, kde je najdu.“

„Na východě. Jdi stále tím směrem, kde vychází slunce.“

„Slyšel jsem, že je třeba přejít mraveniště, projít kolem divokých šelem a sedmihlavého draka. Pak že je bronzová brána, která se stále otvírá a zavírá a nenechá nikoho projít.“

„To je pravda, Bernadete.“

„A co mám dělat, aby mě mravenci neušťípali a nechali mě přejít?“

„Přines jim pšenici.“

„A co divoké šelmy?“

„Těm přiveď ovce a jeháta.“

„A sedmihlavému drakovi?“

„Sedm džbánů mléka.“

„A bronzová brána?“

„Natři ji domácím sádlem, přestane se otvírat a zavírat. Obě usnou a ty budeš moct získat tři kouzelné pomeranče.“

„Kéž by tomu tak bylo, sestro!“ říká Bernadet a podává stařence vášek s penězi.

Stařenka sáhla do kapsy a vytáhla tři klubička, jedno zelené, druhé šedivé a třetí červené. Ještě mu předala kus látky. „Vezmi si to,“ říká.

„Obal koni kopyta, aby tě nikdo neslyšel vjíždět do zahrady. Kdybys viděl, že tě dohánějí, rozmotej tato klubička. Tak, Bernadete, ať tě pánbůh provází a chrání.“

„Amen,“ odpoví Bernadet. A hned se vydal na cestu směrem k východu.

Translated by Jana Vrátníková